

Este detre ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Duminica, candu o cola intraga, candu numai diumetate, adica dupa momentulu impregiariloru.

Pretulu de prenumertianu:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diumetate de anu	4 " " "
patrariu	2 " " "
pentru Romania si straiineta:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diumetate de anu	8 " " "
patrariu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. coras dinti a-i nostri, si d'adretulu la Redactiunea, Langeasse Nr. 43. Sunt a se adresa si corespondentiele, care vescu Redactiunea, administratiunea si ditor; cate vorfi nefranoste, nu se vor primi era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuicte si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie repetitile se facu cu pretiu scadutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antoipa.

Viena 14-26 maiu 1869.

Alegerile pentru corpulu legiutoriu alu Franciei, sunt mare parte sfarsite. Resultatele favorescu si asta data guvernului, reesindu mai pretotindenea candidatii lui, in catu majoritatea absoluta remane — precum a fostu — guvernamentalu. Opositiunea a dobanditu in cantitate, caci are acum 31 de membri, dar a perdutu in calitate, de ora ce barbatii cei mai eminenti ai ei, d. e. Thiers si Favre, pana in aceste mominte nu sunt realesi nicairia.

Intr'adeveru, constitutiunismulu nu e pastratu in santfa sa acolo, unde guvernulu se infatisieza natiunei cu candidati guvernamentali, si demanda dirigitoriloru ca prin tote medilodele, de cari desponu, se lucre pentru alegerea acestoru candidati. Dirigatorii, pentru a-si castigat merite in ochii guvernului, nu se sfiescu a intrebuintia ap i si medilode de acelea, cari n'ar fi cu buna cuviintia se stec la despusetiunea lor. Resultatele acestoru alegeri, n'au dreptulu a se numi: spressionu libera a natiunei, — fie in Franci'a, fie in Ungari'a cu Banatulu si Transilvani'a, fie in Romani'a.

Guvernele inse, cate nu sunt capaci d'a se lasa de influentiaru si d'a marturi adeveratele principie constitutiunale, cugeta cu totulu altmintre: Daca influentiamu, scotemu o majoritate pentru noi. In parlamentu, majoritatea nostra verificu pre deputatii nostri. Deputatii, cari noa detorescu alegerea lor, noa ni vor aplauda. Astfelu influentiarile nostre ajungu a fi, nu crima contra constitutiunismulu, ci ansa la aplause.

Nimene scie acest'a mai bine, de catu d. Cogalnicianu ministrulu Romaniei. Prin influentiaru uritiuse la alegeri, si-a scosu o majoritate. Creaturele lui, vedindu-se in majoritate, in cateva dile si-verificara mandatele unii altor'a, — in mani'a tuturoru protesteloru, reclamatiuniloru si dovediloru ca s'a versatu sange la alegeri, ca bande platite (in cari figurau si telhari scosi din temnitie) umblau pre locurile publice a gonit pre alegatorii despre cari sciau ca nu sunt amici ai guvernului.

Daca d. Cogalnicianu, crede cumca prin acest'a procedura a satisfacutu acestoru factori externi, caror'a detorescu ajungerea sa la ministeriu, — apoi se insiela. Appetitulu acestoru factori cresce in proportiune cu resultatele in-

fluentiei lor, va cresce pana se inghita si pre Cogalnicianu, cu at'a mai usioru caci nu va fi aperatu de natiune.

Sunt unii cari afirma ca factorii externi n'au avutu de exceptiunatu de catu numai in contra partitei liberale ce o conducea Brateanu. Asiè este, docamdata au facutu exceptiune numai in contra acestei partite. Pentru a doua ora densii vor exceptiunua contra partitei a doua, apoi a treia si asiè mai departe, pana se vina la guvernulu tote partite si pana se cada tote. Atunci vor dice Europei: Eca in tier'a acest'a tote partite au fostu la putere, inse tote au cadutu, si-au usatu popularitatea de nu mai sunt capace a guverná; deci unde pote se fie o doveda mai eclatanta cumca natiunea acest'a nu este in stare a se guverná in sasi pre sine?!

Era celu ce nu se scie guverná in susi pre sine, capeta tutoru. Din nefericire sunt forte multi cari aspira la tutoratu a supr'a elementulu romanescu pentru ca apoi se-lu robesca lor-u.

Persone si principie.

(Incheiare.)

Diseram cumca carturarii romani se impartu in doue cete; un'a este *cel'a ambitiunei personali*, era cea lalta *cel'a ambitiunei principieloru*.

Voindu a le caracterisa pre amendoue, incepemu prin a cercá se damu fie-careia o descriere a puntulu de manecare. Facemu acest'a pentru ca se vede apriatu desclinierea intre ele delocu de la manecare.

cel'a ambitiunei personali, nu crede ca natiunea ar fi capace se intielega veri unu principiu, si de aceea i vorbescu numai despre persone. Daca in veri o cuventare de a loru atingu verb'a „principiu,” — acest'a e numai frase, caci nu se ocupa seriosu de a-lu splicá, si prin acest'a de a contribuá la cultivarea poporului.

Pre naturalu, caci de cultivarea politica a poporului, neci ca-i dore capulu. Densii si-facu socota cu stadiulu actualu alu culturei, 'si-si dicu intru sine: „Principiele sunt concepte abstracte; si deci pentru a le precepe, se recere o cultura careva. Acest'a cultura lipsesce romaniloru in fondu, era ceea ce existe, este aparintia, este spoiela. Acum, dupa ce scimu ca unu poporu necultu mai usioru intielege unu lucru concretu d. e.

person'a, de catu celu abstractu d. e. principiu, — potemu pre bine se ne falimu romaniloru cu *person'a* nostra.”

„A cultivá unu poporu ca se intielega principiele si se facu ovatiuni pentru densele — si-dicu densii —: este pre anevoia. Si apoi daca tocm'a succede cultivarea, cine dobandesce? dobandescu principiele si prin ele poporulu, era partea nostra e mica. Lasamu dara altor'a sarcina acest'a, era din a nostra parte vom sploatá, pre catu se va pote, stadiulu actualu si nepreceperea poporului pre unde vom ajunge. Esistintia persoanei nostre o vede insusi, deci mai usioru i potemu castigá ovatiuni. Se intielege apoi cumca din ovatiunile ce se facu persoanei nostre, numai person'a dobandesce candu vom vre se le vindemu.”

Asiè si-dicu cei cu ambitiunea persoanei. Person'a li-e centrulu in jurulu careia li se invertescu tote planurile. Scopulu asisdere nu li e altulu de catu ambitiunea: unii vor s'o satisfaca prin ovatiuni altii prin oficie. Cu alte cuvinte: Densii si-cerca loculu acolo, unde aplause sunt mai eftine ori salariile mai grase.

Unu filosofu alu Greciei antice afirma cumca omulu este pururea prodomnitu de doue inclinaiuni puternice: un'a este inclinaiunea spre a se amagá, era ceea lalta inclinaiunea spre a serví. Cei cu ambitiunea personala pare ca tienu cu filosofulu grecescu. Faptele loru vorbescu tocm'a asiè: „E bine! dacu poporulu vre se se amagésca si vre se servésca, apoi éca person'a mea, amagésca-se despre densa, si servésca-i ca se-i fie idolu.”

Preste totu, e demna de insemnatu procedur'a cu carea tindu acesti omeni se castige persoanei loru o gloria ce in realitate n'o merita.

Securi cumca in catu e pentru persona, neci o precepere sanetosa nu va pote gasi in dens'a veri o valore politica, — de aceea neci recurgu la precepere ci la anima. Astfelu se intempla ca vorbescu mai vertosu in stilu de proclamatiuni, carele surprinde preceperea, o face se nu pota priveghia pre candu densulu se furisia la inima. Nefindu pre mari maestri in stilistic'a romana, candu se vedu siliti a mai slabí din tonulu de proclamatiune, densii incepu cu o modestia falsa a-si lauda trecutul loru propriu, si a se asemena cu acei barbati

natiunali, alu caror'a caracteru stralucesce preste veri ce suspitiunari.

Dar nu e destulu atat'a. In feliturite locuri se forma desclinite societati publice si private sub cutare firma forte placuta, dar scopulu e cunoscutu numai unor'a de membri, celor'a adeca cari se credu in stare a duce pre ceia lalti de nasu. Scopulu e a lauda, recipi ocaminte, pre cutarele dintre omieni d. soiulu acest'a. Conducatorii canta frase mari, ceia lalti alérga incantati se facu ovatiuni. Cui? sciu densii, dar pentru ce? ast'a n'o sciu, inse ca totusi se arete unu meritu ore care, recurgu la fictiuni, cari de cari mai ridiculose.

Privati si societati, stau in corespundintia spre scopulu acest'a, dar mai vertosu coatingu prin informatiuni private.

Asemene aliantia, d'a se lauda unii pre altii, au trecutu de la politica si in literatur'a nostra, precum ni-a demustratu pre bine deunadi o foia de preste Carpati.

Daca omieni ambitiunei personali se ocupa dintru intemplanu si de politica si de literatura, — le practica ambele ca medilode spre acel'a-si scopu: a-si naltia person'a prin laude mintinose. In opurile loru indaru cerci partea instructiva, caci nu se gasesce. Cu atat'a sunt mai fecundi dacu vinu a se ocupa de persoanele loru seu de cele amice loru prin orbia. Aci apoi nimene nu e mai putievu de „bravu”, de „marele barbatu”, „fatigie natiunali”. Totu lucruri despre a caror'a esistintia scrietoriulu insusi nu scie nemica. Tote titlele le useza astfelu, ca dacu intimpina veri odata si unu omu de treba, nu mai scie cum se-lu numesca.

Proverbiulu latinu: „Suaviter in modo, fortiter in re”, l'intorc tocm'a pre dosu. Ceea ce ataca astadi cu vehemintia, mane lauda fora a se rosi. Sunt fapte celea ce le spunemu.

Cumca la acestu sciu de omieni intimpini mintiun'a, si ridiculositatea la fie-care pasu, nu te va surprinde. In asta privintia, merita se spunemu cateva casuri. Pre unu ambitiosu de acest'a, unu amicu alu seu (carele voia se-lu umfle cu laudele in catu se-lu avente la o mare popularitate) l'intimpina, in fati'a unui publicu numerosu, cu cuvintele: „Noi cu totii aderamu la program'a politica a D'ale, este unic'a...”. — La acest'a, laudatulu respunse ca n'are neci o pro-

FOISIÓRA.

Despre scopu filantropicu.

Deca sunt intreprinderi salutarie, atuncia unu scopu filantropicu intre tote acestea cuprinde loculu primu.

Tota lumea rivaliseza in crearea de institutiuni filantropice. Pre unde te intorci, pretotindenia intimpini nisuintie de acest'a natura, in catu ti vine a eschiamá: „Dómne! fara de ajutoriu filantropicu, dora neci nu e cu putintia a traf?!” Si intr'adeveru, a dese ori filantropia infasia pre copilu, si totu dens'a inmortanta pe caruntulu repausatu. A lungulu vietiei intregi, filantropia, acest'a virtute divina, este carea mangaia pre cei seraci, si carea face frumseti'a si onorea celoru avuti. Aiba cineva veri cate merite, totu nu-si pote castigá unu titlu completu la recunosciuntia comuna, dacu intre cele lalte virtuti n'a practicatu si filantropia. Tocm'a pentru acest'a ratiune, pe

catu de feliturite sunt meritele, pe atatu de feliturite si modurile in cari se practica filantropia: Ici vedi o fapta generosa pentru nenorociti, colu o contribuere pentru atare monumentu seu edificatiune, in altu locu ajutorie pentru invetiamentu, mai departe conlucari la constituirea diverseloru asociatiuni necesarie in vietia sociala. Asiá cate si mai cate, pana si contributiunea pentru licenti'a de a pote tiené cani in Viena, care venitu insemnatu e dedicatu seraciloru de acolo, ma se nu uitu inca si denariulu lui Sam' Petru ce se aduna in favorulu papei de la Roma — tote, tote sunt scopuri filantropice.

Deci concheiamu ca virtutea acest'a are insemnata mare in state, la natiuni civilizate, dar mai pre sus de tote la natiunile cari tindu spre cultura si civilizatiune. Aci este cuventulu, pentru care si la noi s'a inceputu a se observá lips'a neaperata spre urmarirea de scopuri filantropice.

Cu exceptiuni individuali seu familiare, seraci suntemu toti, seraca e natiunea intréga — precepu materialmintu — si decu nu ne vom ingrigi se ni castigamu avere spirituala,

atunci seraca materiala ne va mai cutropi secole intregi intr'unu adancu intunerecu, in carele inse nu vom mai dormi casi pana acum'a unu somnu pacicu si letargicu, ci ne vom desface, vom inceta d'a fi, si mai chiar dicendu: vom fi in vécu intrebuintati numai de unelte. Cine vre se traesca de sine ca scopu, si nu de unelta in man'a altuia: debue se se lupte, debue se lucre intru castigarea panei de tote dilele, si a se lupta e iertatu numai cu arme egale, — arma contra armei, cultura contra culturei. De nu ne vom lupta astfelu, atunci consolareu poetulu „de n'au peritu romanulu”, de siguru va deveni o satira.

Scopuri filantropice la noi sunt rari, dar si efectulu acestor'a e proportionalmintu pentru noi pre micu.

Ilustr'a familia Mocioniana e marinimosa in scopurile sale filantropice; aci vei afla filantropia deplina, jertfe catu materiale, atatu si ingrigiri seriose, conduse de o taria neclintita spre prosperarea natiunei. Tote sunt spre scopuri filantropice pre altariulu natiunei.

Scopu filantropicu e Asociatiunea na-

tiunala aradana, pentru cultura poporului romanu. Mai subsista odinora cerculu dameloru din Logosiu, ce inse, cu dorere, sa disolvatu. In Transilvania e Alumnerulu romanu. In Transilvani'a Asociatiunea pentru cultura si literatur'a poporului romanu. In Bucovina a inca sunt vro doua.

Si asiá, din tote partile scimu ca natiunea nostra posiede asociatiuni cultivatorie pentru sine si areta si aplecare, sub titulu de scopu filantropicu a dá mana de ajutoriu si pentru cultivarea fililoru sei. Dar efectulu acestoru institutiuni ni demustre exceptiunalmintu si multe defepte, vedemu cate unu resultatu contrariu celuia ce l'ar dorí si pretinde marinosii filantropi. Sunt si de acei elevi ai scopuriloru filantropice, cari de multe ori devinu inimizii filantropiloru sei. Ba cutediulu a dice ca natiunea nu are mai mari contrari si inimizii de catu chiar pre unii dintre invetiati sei, fie acestia crescuti ori din avere natiunala, ori din pungele proprie, dar totu-deun'a umplute de pre spinarea romanului. Apoi se mai atingemu si pre acei, cari si-inchipuescu a fi conducatorii si reprezentantii nati-

